

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXXIII. Decreta Fratrum B.M. de Mercede Redem. Captiv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

CLXXIII.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Gener. Fratrum B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum anno 1686. edita.

Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis nutuo accipiendis a Superioribus. Et Inn. XII. Const. ed. 1691., Decem. 7., P. I. confirmantur Const. Ordinis.

Dat. 15. Maji
1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsertim, eaque pro felici, prosperoque Christianis, qui e fluctibus sæculi in Portum religiæ vitæ confugiunt, & vota sua Altissimo in Sanctitate, & iustitia assidue reddere satagunt, regimine, & Gubernio, ac Religionis incremento provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabimus.

Decreta prædicta sunt infrequentia.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bartholomæus de Ribero Vicarius, & in Romana Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, illiusque Diffinitorio die prima Junii anni proxime præteriti 1686. a dilectis pariter filiis Magistro Generali, & Diffinitorio ejusdem Ordinis unanimi consensu edita, & promulgata fuerunt nonnulla Statuta, seu Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

De Lectoribus.

§. 2. Cupiens Sanctum Diffinitorium majores in toto Ordine progressus literarum cum profectu legentium Philosophiam, & Sacram Theologiam, utilitatemque Discipulorum tamquam præcipuum fundamentum, & origo totius æstimationis Religionis, augmentumque ejus in spiritualibus, & temporalibus, inviolabili Constitutione, & statuto decernit, ut qui deinceps cursum lecturæ operam daturi fuerint, ut Gradus Præsentatorum, & Magistrorum obtineant, indispensabiliter se exercent in officio Lectorum per spatium quindecim annorum, ita taliter, ut qui gradum Præsentati de iustitia obtenturi sint, prius se exercent in officio Lectoris per spatium octo annorum, quorum approbatio facta sit a Capitulo Provinciali suæ Provinciæ. Qui autem obtenturi fuerint gradum Magistri similiter de iustitia, ultra illos octo annos lecturæ requisitos ad gradum Præsentati per alios septem annos, etiam a Capitulo Provinciali approbatos, in lecturâ se exercent. Decernens in præfati Decreto non comprehendi Patres Lectores qui actualiter legunt Sacram Theologiam.

Item circa præsentem materiam decernit Sanctum Diffinitorium, quod Patres Lectores, qui per spatium prædictorum quindecim annorum Philosophiam, ac Sacram Theologiam legerint, si nondum gradum Præsentati obtinuerint, fruantur titulo Lectorum jubilatorum cum omnibus gratiis, exemptionibus, & præminentibus, quibus gaudent Patres Præsentati, excepto dumtaxat voto, & cum præcedentia in loco ad omnes illos, qui non sunt Præsentati de iustitia, tanquam si essent ultimi Præsentati de iustitia, & servata inter ipsos Lectores præcedentia secundum antiquitatem lecturæ.

De Vocalibus in Capitulo Gen.

Præterea quoniam magna experta sunt damna, & inconvenientia ex hoc, quod in Provinciis Ordinis eligantur suffragia vocem habitura in

Capitulo Generali, eo præcipue si forte aliquis in Capitulo Provinciali impediri contigerit, decernit, & stricte præcipit hoc statuto Diffinitorium, ut in posterum nulla causa, colore, vel prætextu quæsito, tale suffragium in aliqua Provincia eligi possit, nisi evidenter authentico, & fide digno Testimonio constet de legitimo impedimento illius qui ad talem vocem habendam in Capitulo Generali electus fuerat Capitulo Provinciali suæ Provinciæ, aliter autem factam prædictam electionem Sanctum Diffinitorium cassat, irritat, atque nullam fuisse declarat, & talem electum incapacem habendi vocem, seu suffragium in aliqua functione dicti Capituli.

De non Vocalibus.

Deinde considerans Sanctum Diffinitorium magna, & intolerabilia dispendia, quæ sunt in Capitulis, tam Generalibus, quam Provincialibus causa Religiosorum, qui non vocati, nec de corpore sunt Capituli, nec functionem in ipso habent, & tamen in excessivo numero ad Capitulum concurrunt, præcipit sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ, trina canonica monitione de jure præmissa, ipso facto incurrenda, & sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum, quibus pœnis, & censuris irremissibiliter punietur in eis incurrens, quod nullus Religiosus cujuscumque gradus, qualitatis, vel conditionis extiterit ire, vel intrare præsumat in Capitulum, vel Domum Capituli, nisi sit de corpore ipsius Capituli, vel de licentia Reverendissimi Patris Generalis, vel Vicarii Generalis totius Ordinis.

De Alternativa.

Cum etiam pervenisset ad notitiam hujus Sancti Diffinitorii magnas subortas esse perturbaciones in Provincia Italia, ob non servatam alternativam inter Fratres Italos, & Hispanos in provisione officiorum vacantium: resolutorie præcipit, ut in posterum indispensabiliter observetur prædicta alternativa, & concordia inter Italos, & Hispanos.

De Procuratore Gen. in Curia Romana.

Item cognoscens hoc Sanctum Diffinitorium quam multum conducatur bono communi Religionis, quod RR. PP. Vicarii Generales Italiae interfint Capitulis Generalibus, ut tanquam Procuratores Generales Ordinis in Curia Romana referant Diffinitorio Generali rationem certam, & statutum negotiorum pendentium in ipsa Curia, declarat, & decernit, quod in posterum Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana, qui vocatus accesserit ad Capitulum Generale etiam si tantum sit insignitus gradu Præsentati, vocem, & suffragium habeat in Capitulo, tam quoad electionem Reverendissimi Magistri Generalis, quam ad omnes alias functiones Diffinitorii Generalis.

De Visitatoribus Indiarum.

Animadvertens etiam Sanctum Diffinitorium gravissima damna, & inconvenientia, quæ sequuntur in Provinciis Indiarum, ex hoc quod RR. PP. Vicarii Generales earum instituunt Visitatores Provinciarum, vel Conventuum Religiosos non Præsentatos, nec Magistros, & similiter ex eo, quod re non debita maturitate considerata, socios suos officiis, & honoribus dictarum Provinciarum afficiunt, decernit, & præcipit RR. PP. Vicariis Generalibus Indiarum, quod in posterum non audeant, nec possint nominare, vel instituere Visitatorem aliquem, qui non sit adminus Præsentatus, nec conferre officium, vel honorem Religioso alicui, sive sit ejus socius, sive non, nisi post quinquennium completum a die adoptionis ejus in filium illius Provinciæ, in qua officium, vel honorem consequuturus sit.

De Vicariis Provincialibus.

Attendens Sanctum Diffinitorium gravia inconvenientia, quæ possunt oriri ex eo quod RR. PP. Provinciales, qui a nostra Constitutione facultatem habent creandi Vicarios Provinciales suarum Provinciarum in casibus ibi expressis eligant ad hoc munus Religiosos non Ma-

gistros

De Patre
Ferdinando
de Carvajal.

gistros, nec Præsentatos: decernit, & præcipit dictis RR. PP. Provincialibus, quod in posterum in casibus Constitutionis non possint instituire Vicarium Provinciale eum qui ad minus non sit insignitus gradu Præsentati.

Considerans hoc Sanctum Diffinitorium, & tota attentione perpendens infatigabilem laborem, vigilantiam, industriam, & zelum R. P. M. Fr. Ferdinandi de Carvajal, & Rivera in promovendis causis Religionis in Curia Romana, dum in ea Procurator Generalis existeret, primo refert illi debitas gratias, deinde declarat, quod in virtute literarum Apostolicarum, quas impetravit etiam si tale munus Procuratoris Generalis Curie non obierit per totum tempus a nostra Sacra Constitutione præfixum, est, & manet Pater Provincia Castellæ cum omnibus honoribus, gratiis, exemptionibus, & præminentis, quibus gaudent, & gaudere solent omnes dictæ Provincia Patres de Justitia.

De numero
Lectorum.

Confirmat Sanctum Diffinitorium Decretum Capituli Generalis celebrati in Conventu Carraçensi anno 1676., in quo præcipitur, quod in Domibus, seu Conventibus studiorum non possint esse plures, quam tres Lectores Sac. Theologiæ in unoquoque, exceptis Conventibus Principatus Cathalonie, in quibus, quia pauci sunt ratione devastationis belli præteriti, esse poterunt in unoquoque quatuor Lectores Sacre Theologiæ.

De Graduatis
ex Gratia.

Similiter confirmat Decretum ejusdem Capituli Generalis jam etiam confirmatum in Capitulo Generali proxime præterito Osee celebrato anno 1682. quo præcipitur ne possit admitti in aliqua Provincia gradus aliquis de gratia, nisi prævio riguroso examine, & insuper decernit Sanctum Diffinitorium, quod PP. Magistri de gratia possint præcedere in locum sedendi Patres Præsentatos de Justitia, quin præteriti Decreto intelligatur comprehendi Patres Magistros de gratia, qui actualiter inveniuntur in possessione talis præcedentiæ.

De Secretariis.

Ad obvianda inconvenientia, & tollendas de medio omnes confusiones, decernit Sanctum Diffinitorium, non posse RR. PP. Secretarios Reverendissimi P. N. Magistri Generalis frui exemptionibus ipsis assignatis, quin prius per spatium completi quinquennii dictum officium exercuerint, & hoc sine præjudicio eorum, qui usque nunc fuerunt Secretarii Generales.

Similiter decernit Sanctum Diffinitorium inviolabiliter observari, quæ stabilita sunt in Capitulis Generalibus circa locum, quem debent habere PP. Secretarii RR. PP. Vicariorum Generalium Indiarum.

De Provincialibus.

Considerans tandem Sanctum Diffinitorium inconvenientia, quæ oriuntur ex reassumptione officiorum, itant Reverendi Patres Provinciales absoluti sint, & reeligantur Vicarii Provinciales, decernit, & præcipit, quod dicti Reverendi Patres Provinciales absoluti non possint reelegi ad officium Provincialis, etiam si per renunciationem vacaverit, nisi transactis duobus trienniis.

De Magistris, & Præsentatis.

Circa expressionem gratiarum, exemptionum, & præminentiarum, quibus frui, & gaudere debent Patres Magistri, & Præsentati remittit se Sanctum Diffinitorium Congregationi, ut supra numer. 6. erigendæ ad disponendas, & ordinandas Sacras Congregationes.

Preces.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, tam præfatus Bartholomæus Procurator Generalis, quam dicti Magister Generalis & Diffinitorium, Decreta, seu Statuta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communitari summopere desiderent: Nos specialem illis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen-

sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet in data existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Bartholomæi Procuratoris Generalis, etiam eorundem Magistri Generalis, & Diffinitorii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præsertim Statuta, seu Decreta cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium, confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio
relatorum
Decretorum.

Clausula.

§. 4. Decernentes eadem præsentem literas & Statuta, seu Decreta præsertim semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectively inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XV. Maji MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Confirmatur Erectio Universitatis Studii Generalis in Civitate Guatimala in Indiis Occidentalibus.

CLXXIV.

De erectione Universitatis in Diocesi Chelmenensi vid. Const. ed. 1684. Febr. 20. Pont. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 18. Junii
1687. An. 11.

Ad perpetuam rei memoriam.

Suprema militantis Ecclesiæ specula pastorales vigilias super universum gregem Domini cum curâ nostrâ divinitus commissum jugiter agentes, ac mentis nostræ aciem per omnes Christiani Orbis partes folicite circum-

Exordium.

rentes